

DER KUNNE SPARES MANGE PENGE I KOMMUNER HVIS SAGSBEHANDLERE SAMARBEJDEDE MERE MED FOLK MED PRAKTISK ERFARING OG INDSIGT.

Jeg vil i det følgende fortælle om mine oplevelser med sagsbehandlere og ledere i det kommunale Visitations- system som jeg har haft sager med som bisidder/fuldmagthaver for bl.a. handicappede gennem flere år. Oplevelser som absolut ikke er i tråd med de politiske ambitioner om at spare på alle områder, og især på hjælp til de svageste/handicappede. Og slet ikke efter Regeringens hensigtserklæring om inddragelse af frivillige i opretholdelse af den velfærdsstandard som vi ønsker.

Min baggrund er at jeg har over 60 års erfaring som håndværker (tømrer), hvor jeg har arbejdet med alle former for indretning af folk boliger – dels i form af ren praktisk udførelse og dels i mange år som konsulent for andre håndværkere og private vedr. diverse indretninger. Derudover har jeg i mange år været bisidder tilknyttet Ældre Sagen – og bisidder i privat regi.

Baggrunden for dette skriv, er mine seneste oplevelser med Randers Kommune, som bisidder for en yngre handicappet pige. Hun flytter i en nybygget lejlighed 15 marts d.å. Vi får ret hurtigt gennemført hjælp til nødvendig rengøring m.v. - Ledsagerordning og Mestringsvejledning. Alt noget hun havde i fraflytningskommunen.

Men så opstår problemet da jeg søger om hjælpemiddel/boligændring – der er 2 høje garderober i soveværelset, hvor bøjlestang hænger så højt oppe, at hun ikke kan nå op og hæng vasketøj på plads fra sin kørestol. Hun må så trække på familien der må køre 50 – 80 km en gang om ugen for at hjælpe hende med dette. Jeg søger så kommunen om 2 stk nedsvingsbøjlestænger (se vedhæftede) – disse koster en ”bagatel” af kr. 995,- pr. stk.

Jeg søger på kommunen digitale formular og vedhæfter kopi af den generelle fuldmagt der er underskrevet på kommunens formular. Få dage efter indsendelse bliver jeg så ringet op af visitor, der fortæller at den vedhæftede fuldmagt ikke var gældende for denne sag !!! - efter en længere diskussion fik jeg visitor til at indse at en generel fuldmagt fra den underskrevne person måtte gælde alle sager med kommunen.

Jeg får ingen kvittering for modtagelse af ansøgningen, så efter 14 dage kontakter jeg visitor, og får her at vide at der er 24 ugers behandlingstid på sådanne sager !!!! - jeg stiller mig meget uforstående overfor dette, og begynder så at undersøge nærmere i serviceloven – og falder over § 113 A som siger følgende: *Kommunalbestyrelsen kan i enkle og entydige sager om støtte til hjælpemidler og forbrugsgoder beslutte at træffe afgørelse alene på baggrund af den modtagne ansøgning. I disse tilfælde skal ansøgningen indeholde de oplysninger, der er nødvendige for afgørelsen, og en erklæring på tro og love om rigtigheden af disse oplysninger eller anden relevant dokumentation herfor.*

Jeg sender samtidig denne mail til både ledelsen i Visitationen og direktør for Social og omsorg i kommunen. Da jeg efter over 14 dage overhovedet ikke har fået hverken kvittering for modtagelse af sikker post hos disse, eller anden form for svar tillader jeg mig at ringe til Ledelsen.

En leder ringer mig op og fortæller mig at jeg må acceptere den 24 ugers behandlingstid, og de kunne ikke bare tage mit forslag for gode varer, men der skulle undersøges om der var andre muligheder, og det kunne blive nødvendigt med besøg ved ansøger for at afdække behovet.

Dagen efter modtager jeg så en mail fra Visitator, der nu endelig kvitterer for senest fremsendte mail, men samtidig skriver at de **forventer** at kunne overholde sagsbehandlingsfristen på 24 uger !!! derudover skriver hun – **Når vi påbegynder sagsbehandlingen** på det tidspunkt har de haft ansøgningen i 4 uger.

Samtidig skriver hun også – *Du henviser til, at der står, at vi kan træffe afgørelser i enkle og entydige sager alene på baggrund af den modtagne ansøgning, I denne sag vurderer vi at § 113 A ikke er aktuel !!!*

Jeg bliver noget fortørnet over denne besvarelse, og finder så frem til at Omsorgsudvalget i kommunen har udarbejdet et 3 siders skema for behandlingstider i kommunen. Vedr. Serviceloven § 116 står følgende - *Boligindretning (små sager) 6 uger – Fristen er besluttet af byrådet, men lovbestemt at der er en frist.* Dette ringer jeg og konfronterer Visitator – hun bliver noget opfarende og fortæller mig at det er dem som embedsværk der bestemmer, Da jeg jeg vil vide hvad ”Boligindretning små sager” kan være ,kan jeg ikke få noget svar. Men Visitator er meget afvisende overfor alle mine argumenter, om at have fundet den bedste og billigste hjælpemiddel og ovenikøbet tilbudt at montere disse ting uden udgift for kommunen !!! - Det vil hun ikke høre på men afbryder samtalen med den salut, at jeg kunne jo bare anke hvis jeg var utilfreds. Jeg må sige, at jeg mener ikke det er min opgave at holde så mange som muligt beskæftiget i kommune og ankesinstanser fordi man ikke hurtigt kan afgøre sager.

Jeg bliver senere på dagen kontaktet af endnu en leder, som sagtens kunne forstå alle mine gode argumenter, men hele tiden kom tilbage til at det jo var lovbestemt, og de måtte ikke bare tage mit forslag for gode varer – men alt skulle undersøges og der skulle være besøg i hjemmet for at vurdere nødvendigheden og om det foreslåede nu var det rigtige.

Jeg må sige at jeg føler man anfægter min troværdighed ved at sætte spørgsmålstejn ved det foreslåede, og ydermere nu bruger uanede ressourser og penge på sagsbehandling og diverse besøg ,på noget så simpelt som en samlet bevilling på kr. 1.995,- noget som skulle kunne ordnes som en formalitet, når man i forvejen kender den handicappedes situation grundigt i andre instanser i kommunen. Jeg har flere gange påpeget overfor forskellige sagsbehandlere i ”systemet” - at Serviceloven er ikke mere indviklet end almindelige fornuftige rettænkende mennesker vil kunne træffe hurtige afgørelser i over 50 % af alle sager.

Derfor retter jeg henvendelse til Folketingets socialudvalg, fordi jeg opfatter, at I alle har nogenlunde de samme holdninger til frås og misbrug af offentlige midler, som jeg har. Og at I som medlem af Socialudvalget vil kunne medvirke til at man kunne få det akademiske embedsværk og DJØF-vælde til at samarbejde noget mere med folk der

har et praktisk og funktionelt syn på tingene – og som i høj grad også tænker samfundsøkonomi.

Det er desværre ikke den første sag jeg oplever med denne form for modstand fra sagsbehandlings side. For nogle år siden var jeg bisidder for en anden handicappet i egen bolig. Han ville gerne have sit køkken ændret så han kunne bruge det med kørestol. Kommunen sendte en hel delegation af arkitekt og sagsbehandlere, som kom frem til at hans bolig skulle ombygges for over kr. 400.000,- og det ville man ikke bevilge – men han kunne få en plejebolig!!! - det ville han absolut ikke, så hellere dø !!! - Jeg kom ind i sagen og sammen med et lokalt køkkenfirma udarbejdede en løsning til Kr. 78.000,- Dette forslag måtte så hele vejen igennem ankesystemet, indtil Ankestyrelsen beordrede kommunen til at bevilge nyt køkken efter vort forslag. En anden sag – også indenfor de senere år – mit barnebarn som er handicappet på grund af en uhelbredelig hjernetumor. Der ansøgte vi om kommunalt lån til en tilbygning i stueetage så hun kunne få værelse der. Kommunen sendte igen arkitekt og sagsbehandler som konkluderede at det kunne ikke lade sig gøre på grund af de nye bygningskrav om vægtykkelser/isolering. Her måtte jeg ind og orientere kommunen om nye isoleringsprodukter som kunne reducere vægtykkelse og opfylde krav. Så kom sagen igennem.

Jeg fremhæver dette for at understrege, at jeg ikke søger efter ”glorier” - men er oprigtig optaget af at vi skal have denne velfærdsstat til at fungere bedst muligt, derfor bliver det ikke ved med at gå med alle disse ”alene vide typer” som er så fremherskende i det offentlige. Og i disse tider hvor alle taler om budget ude i kommunerne, må det være ekstra påkrævet at vi finder nye samarbejdsformer som kan være med til at øge velfærden og spare på ressourcer og økonomi.

Jeg har derfor valgt at skrive direkte til dig, for jeg kan ikke vurdere om denne sag er stor nok til at optage hele socialudvalget – og evt. i yderste form få foretræde. For jeg syntes det ville være meget vigtigt på tværs af alle samfundsskel, at gøre mere brug af hinanden.

Med venlig hilsen

Tomas Jensen
Sønderskovbakken 16, 8581 Nimtofte
Tlf: 30 26 35 75